

noget til denne Besparelse, og at han havde en hemmelig Frygt for, at den slet ikke vilde komme tilstede. Jeg har den samme Frygt, og jeg tror ikke, at den Bet, ad hvilken den forrige saavel som den nuværende Regjering er gaaet med Hensyn til vor Administration, skal føre til synderlig Besparelse. Det er i Grunden heller ikke nogen ny Bet, man er slaaet ind paa, thi man vedbliver med den bekjendte, gamle Centralisation istedetfor Decentralisation. Vel have vi faaet en ny Communallov, der giver Sognene og Amtskommunerne noget større Myndighed, men vi have endnu saa meget Omsvøb, at naar f. Ex. en Skolelærer søger om at faae sin Skoleløb bortforpagtet, skal Andragendet derom gaae igjennem Districtets Amtmand for endelig at komme til Ministeriet, der tænker paa os Alle tilhøbe, og som naturligvis har den bedste Mening om, hvorvidt Skolelødden skal bortforpagtes eller ikke. Det er allerede udtalt af den ærede Ordfører for det ifjor nedsatte Udvalg (Koch), at Amtmandsinstitutionen er et fuldkomment Omsvøbsdepartement, og dert er jeg fuldstændig enig; jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad vi daglig opleve. Som Exempel skal jeg nævne, at den ubetydelige Valgsag ifjor i Veile Amts 3die Valgkreds — en Sag, som dog for Mange kunde være betydelig nok — kom til at ligge i længere Tid hos Amtmanden, uden at man veed, at denne havde det Mindste at sige dertil, saaledes at denne Institution altsaa i mange Tilfælde kun er et tids- og pengespildende Omsvøbsdepartement for de Ventende, hvilket Omsvøb man kunde undgaae, naar man lod de vedkommende Embedsmænd indsende Sagerne directe til Ministeriet, og dette igjen sendte Sagerne til Vedkommende, hvorved man undgik Amtet. Amtmanden har imidlertid ogsaa en anden Bestilling end at staae i Spidsen for et Omsvøbsdepartement, idet han tillige er Formand i Amtsrådet, og han har som saadan en ikke ubetydelig Gjærning at udføre, men vi have jo seet, at der er fremkommet et Lovforslag

om udvidet Valgret til Sogne- og Amtskommuner, og jeg har tænkt mig, at det ikke var umuligt at faae den Tilføining indsat i dette Forslag, at Amtsrådet selv skulde vælge sin Formand, til hvem da begribeligvis kunde overdrages alle de Sager, hvormed Amtmanden har at gjøre vedrørende Amtsrådet's Omraade. Det er muligt, at en saadan Formand maatte lønnes noget derfor, men dette kunde bestemmes af Amtsrådet selv med Ministeriets Approbation. Man vil vel sige, at Amtmanden tillige er Formand for eller i alt Fald Medlem af Skoledirectionen, men, saavidt mit Kjenndskab til dette Punkt strækker sig, gaaer det omtrent saaledes til, at Amtmanden underskriver Provstens Indstilling, og ethvert andet Medlem af Amtsrådet kan tilfald ligesaagodt være Medlem af Skoledirectionen som Amtmanden. Af Hensyn til alle disse Ting har jeg troet, at man ikke burde unblade at bringe det Spørgsmaal paa Bane, om Amtmandsinstitutionen ikke ved Vacance kunde aflæsses. I almindelighed maa jeg meget beklage, at man slet ikke har tænkt paa at indskrænke Amtmændenes Antal, og navnlig ikke har gjort Noget for, at der kunde gjøres en Begyndelse med, at Befolkningen i dette Stykke faaer en Indflydelse paa, hvem der skal styre dens Sager. Først naar vi komme til en saadan Decentralisation, at Kommunerne selv kunne afgjøre de forskjelligs Sager, der nu høre ind under Amtmanden, og vi altsaa ikke længere behøve at have disse uendelige Omsvøb, kan der være Tale om nogen virkelig Besparelse i Henseende til Lønningerne. Den Bet, som den forrige og ligeledes den nuværende Regjering har slaaet ind paa, vil imidlertid som sagt ikke føre til det Mål, som af Befolkningen saalænge har været ønsket.

Indenrigsministeren: Det er ganske naturligt, at man her mere lægger Mærke til de Punkter, hvort der ikke er opnaaet Overenskomst med Regjeringen, end til dem, hvort